

РЕШЕНИЕ

№ 3640

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4232** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Й. С. Т., представител на фирма „Агротексим“ ЕООД, чрез адв. А. И. против решение № 196 от 12.01.2023 г., постановено по Анд № 8360/2022г. по описа на СРС, НО, 108 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 4878036, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 1 т. 3 от Закона за движение по пътищата на Й. С. Т., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл.21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба решението на СРС се оспорва поради твърдяно нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че съдът е следвало да установи всички относими факти и обстоятелства чрез допустимите доказателствени средства, в това число чрез събиране на доказателствени средства по инициатива на съда и без

да не е направено искане от страните, в изпълнение на задълженията му по чл. 107, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 НПК. Излагат се доводи, че фактичката обстановка не е установена по един несъмнен начин и не е установено, чия е измерената и отчетена скорост на движение, доколкото от представената по делото снимка не ставала ясна и посоката на движение на заснетия автомобил и лентата в която се е движел, като такава информация липсвала и в ЕФНГ. Сочи се, че от събраните доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин извършването на нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДВП. Излага още, че не може по категоричен начин да се установи и точното местоположение на мобилното АТСС, т.е. дали същото се е намирало на посоченото в протокола и ЕФ място, тъй като липсвала снимка, от която да се обоснове извод в тази насока. Касаторът посочва, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранса от минус 3% от измерената стойност на скоростта, което не може да се предполага, а следва да се посочи ясно и конкретно в обстоятелствената част на ел. фиш. По тези подробно мотивирани оплаквания се прави искане съдът да отмени решението на СРС и да отмени електронния фиш. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност ако се претендират такива. Ответникът по касационната жалба – СДВР, редовно призован, не изпраща представител. Излага становище по съществуването на повдигнатия касационен спор, като моли жалбата да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното съдебното решение да се потвърди.

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и прави искане за оставяне в сила решението на СРС.

Административен съд – София –град, X. касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил електронен фиш серия К № 4878036, издаден от СДВР, с който е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДВП на Й. С. Т. за нарушение на чл. 21, ал.2 вр.

ал.1 от ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 12.05.2021 г. около 19:46 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]се движело моторно превозно средство - товарен автомобил марка „БМВ“ модел „Х 3 Х Д. 30 Д“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Агротексим“ ЕООД, чийто управител и законен представител бил жалбоподателят Й. С. Т.. До номер 22 на [улица]/Б. градина/ видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип С. М2 с фабричен номер MD1192 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 107 км./час, при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В26. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл.10 от Наредба № 8121з532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и било заснето разположението на видеосистемата.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка за собственост в централна база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик - „Агротексим“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и законният му представител - Й. С. Т., ЕГН: [ЕГН]. Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 4878036, с който на законния представител на дружеството - собственик на лекия автомобил, с който било извършено нарушението - жалбоподателя Й. С. Т. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.1 вр. ал.2 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 80 км/ч., а установената скорост на движение на автомобила - 103 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 23 км/ч.

Въз основа на тези обстоятелства първоинстанционният съд е обосновал извод, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Решението е правилно. Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон.

Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон

доказателствени средства и в пълен обем. Обсъдени са всички релевантни възражения на жалбоподателя. Възраженията в тази връзка в касационната жалба са неоснователни. Изготвени са няколко снимки, които установяват нарушението – няколко в общ план и една, на която и то в близък план е само и единствено процесният автомобил. На тази снимка е указана и посоката на движение на автомобила, която е изписана и в електронния фиш. Снимката съдържа указание за установената скорост – 107 км./ч., от което е видно, че възприетата скорост от 103 км./ч. във фиша е определена след приспадане на предвидения в закона толеранс от 3 км./ч. В протокола, приложение към чл. 10, ал.1 е посочено, че режимът на измерване е стационарен, като наред с това протокола съдържа всички необходими реквизити. В частност е посочен и видът на ползваното автоматизирано техническо средство – мобилно, разположено на триножник, което е заснето и на снимка, позволяваща да се определи точната му локация.

Нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Грамматическото и логическото тълкуване на нормата ясно сочи, че „в отсъствие на контролен орган и на нарушител“ се отнася до издаването на електронния фиш (за разлика от АУАН, който се съставя от контролен орган и по правило в присъствието на нарушител“, а не до установяване на нарушението.

Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013г. не е основание за различно тълкуване на тази част на нормата на чл.189, ал.4, тъй като която и да е автоматизирана система не може да започне да функционира без някаква минимална

човешка дейност – напр. да се позиционира, да се включи, изключи и прочие. Същественото е, че нарушението е било установено чрез средство/система за контрол, представляваща "Автоматизирано техническо средство/система", видно от дефиницията на понятието, дадена с допълнението на ЗДвП бр.19 от 2015г., т. 65 на § 6 от ДР на закона – това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

При установените по делото обстоятелства са били налице основания за издаване на електронен фиш. На следващо място законът изрично урежда реквизитите на електронния фиш. Правилно е преценено от първоинстанционния съд, че оспореният електронен фиш има всички необходими по закон реквизити. Връчването на електронния фиш не е част от производството по издаването му и евентуални нарушения на предписанията на закона в тази връзка не влияят на неговата законосъобразност. Установените правила в тази връзка целят да се даде възможност на лицето, спрямо когото фишът издаден, да упражни правото си на оспорване и имат значение по отношение на преценката дали подадената жалба е в срок. В случая подаването на жалбата в срок не е било оспорвано.

Допълнително към изложеното това следва да се посочи, че наложеното наказание е в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронния фиш е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото на СДВР следва да бъде присъдена сумата от 80 лв. за

юрисконсултско възнаграждение, дължимо за процесуалното представителство пред тази съдебна инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 196 от 12.01.2023 г., постановено по АНД № 8360/2022г. по описа на СРС, НО, 108 състав.

ОСЪЖДА Й. С. Т., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], да заплати на СДВР, сумата от 80лв. /осемдесет лева/ за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.